

Hvad er det, man har foreslået, for man er nødt til at se de her lovforslag i en samlet helhed?

Kl. 19.50

Ja, ministerens første gerning var jo at stoppe BST-udbygningen, der var planlagt den 1. januar 2002. Konsulenterne var ansat, bygningerne var lejet, eller oven i købet bygget, for det meste af hele BST-området. Det er alvorlige sager. Det drejer sig om buschauffører og en række andre områder, hvor det var ganske alvorligt.

Det næste var, at man stoppede Arbejdstilsynets muligheder for at udstede administrative bøder til virksomheder, der ikke lever op til de formelle krav. Samtidig fik de, der havde fået en bøde – op imod 84 tilfælde – faktisk pengene tilbage igen. Det kunne være spændende, om man indførte samme praksis på trafikområdet. Når nu man skal til at køre stærkere i visse egne af landet, så kunne man få pengene tilbage, hvis man havde kørt 130 km/t på de strækninger, hvor man må køre 120 km/t.

Men det er for alvorligt til at spøge med. Vi har så også bedt om at få hver eneste sag i Arbejdsmarkedsudvalget. Det er klart, at de vil blive gransket, og jeg skal love ministeren, at han ikke har hørt det sidste på det område.

Bøderne betød jo virkelig, at virksomhederne begyndte at tage arbejdsmiljø alvorligt. Det var netop de samme virksomheder, som havde haft 5 år til at bringe arbejdsmiljøet i orden inden for det, vi kunne kalde APV'en og i forhold til at vælge sikkerhedsrepræsentant osv. Det er utroligt, at det bare lige med et knips blev ophævet.

Derudover hæver regeringen, som vi har snakket om, grænsen til 10 ansatte i forhold til, hvornår man kan vælge en sikkerhedsrepræsentant. Det er meget alvorligt for en lang række områder på arbejdsmarkedet.

Derudover vil man ophæve loven om Arbejdstilsynets gebyrbelagte tilsyn. Her snakker vi bl.a. om Stålvæværket i Frederiksværk og andre steder, hvor der er påvist ganske alvorlige arbejdsmiljøproblemer. Her gik vi jo i Socialdemokratiet ind for brugerbetaling, men brugerbetaling gælder åbenbart kun dem, der er dårligt stillet rent uddannelsesmæssigt og andre steder i systemet, det gælder ikke arbejdsgiverne.

Det er kort sagt sådan, at man ikke stiller krav overhovedet til arbejdsgiverne på nogen områder, tværtimod skal de da have lov til at slippe for alle de der administrative byrder, som man jo kalder arbejdsmiljøet i især Venstre.

Derudover forsøgte man at ændre på kravene om arbejdspladsvurderinger på små virksomhe-

der. Det kunne man dog ikke, fordi EU jo helt mur- og nagelfast gik imod. Så der måtte man finde på nye måder for at se, om man kunne omgå det, der ligger, og der forstår jeg, at der er noget på vej.

Derudover er man i gang med at begrænse Arbejdstilsynets beføjelser i forbindelse med ikkeerhvervsmæssigt arbejde i private hjem. Man vil lempe arbejdsmiljølovens bestemmelser om hvile og fridøgn ved hjemmearbejde.

Når man ser de ting i en helhed, så må man sige, at det er samtlige de seneste års arbejdsmiljøreformer, som forsvinder.

Det var initiativer, som havde skabt økonomiske incitamenter for virksomhederne til at udvikle arbejdsmiljøet og til at overholde gældende lovgivning og aftaler. Det var initiativer, der også tog sigte på at styrke samarbejdet mellem arbejdsgiver og lønmodtager om arbejdsmiljøet, især på de mindre arbejdspladser, hvor vi ved, at der er ganske mange ulykker.

Vi synes jo hos os, at det enkelte menneske har ret til et ordentligt arbejdsmiljø og ikke kan holde til et dårligt arbejdsmiljø. Derfor skal der forebyggende initiativer i gang. Men det har regeringen ikke villet. Man har godt nok ofret 1,5 mia. kr. på sundhedsvæsenet. Når skaden er sket, vil man gerne være med til at genoprette det.

Men når det drejer sig om forebyggelse, er det et område, hvor vi faktisk har 140.000 mennesker på sygedagpenge hvert eneste år, og det er hele tiden konstant. Vi har 55.000, der bliver syge eller dårlige af at gå på arbejde hvert eneste år. Det er et område, der koster over 20 mia. kr. om året, 12 mia. kr. alene i sundhedsvæsenet. Her vil man ikke være med. Det er gammeldags, det er for lidt og for slapt i forhold til det.

Vi kan også sige, at det, når vi kigger på området, er underligt, at man betragter arbejdsmiljøet som bureaukrati og administrative byrder. Det bliver spændende at se, hvad regeringen virkelig vil. Vi har jo haft ganske mange debatter på det her område. Vi har haft forespørgselsdebatter, og vi har også haft debatter om de her lovforslag.

Man påstår jo, at man kan få det dobbelte for det halve. Ministeren har på intet tidspunkt villet løfte bare en flig af sløret for, hvad det er, man vil, udover at man vil lave besparelser på hele området, der berører så mange mennesker. Det er for ringe, det er for skidt, det er for slapt, og det er for dårligt, vil jeg sige til ministeren.